

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16268/2023
29.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Керац, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Недељков, адвокат из ..., ради предаје супоседа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/22 од 09.11.2022. године, у седници одржаној 29.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/22 од 09.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/22 од 09.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4374/20 од 12.05.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да преда у судржавину тужиоцима непокретност, заједнички таван који се налази у стамбено-пословној згради у Новом Саду у улици ... број ..., изграђена на парцели број .. КО Нови Сад II, уписана у листу непокретности број ..., тако што ће примерак кључа улазних врата на таван предати сваком од тужилаца, те да уклони сваку другу препреку која би спречавала улазак тужилаца на таван и пролазак кроз ограду, а ако то не учини, овлашћују се тужиоци да о трошку тужене замене браву на улазним вратима на тавану и уклоне сваку постављену препреку која би спречавала тужиоце у судржавини заједничких делова зграде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка у износу од 102.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2249/22 од 09.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужене, а делимично одбијена и пресуда Основног суда у Новом Саду П 4374/2020 од 12.05.2020. године преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев у делу у којим је предложено да тужена уклони препреке које би спречавале улазак тужилаца на таван и пролазак кроз ограду, те ако

не учини да суд овласти тужиоце да о трошку тужене уклоне сваку постављену препреку која би спречавала тужиоце у судржавини заједничких делова зграде, а потврђена у преосталом делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремено ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је предаја у судржавину таванског простора у стамбеној згради у Новом Саду, у ул. ..., станарима зграде, тужиоцима, носиоцима права заједничке својине на таванском простору, од стране тужене, станара и председника кућног савета, која је у државини кључева од врата за улазак на тавански простор и онемогућава тужиоцима судржавину на том таванском простору. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев за предају таванског простора у судржавину донета је уз правилно тумачење материјалног права, одредбе члана 4. став 2, члана 5. став 2, члана 8. став 3, члана 12. став 1. тачка 4. Закона о становању и одржавању зграда и члана 2. став 4. и 6. Одлуке о општим правилима кућног реда у стамбеним и стамбено пословним зградама на територији Града Новог Сада, и у складу са судском праксом и правним схватањима. Мада се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора и указује на погрешно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произлази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.03.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**